Р Е Ш Е Н И Е
№ 44292

гр. София, 11.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 76 състав,** в публично заседание на 04.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7012** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба вх. № СОА26-ГР94-4056/22.05.2026г. от М. А. И., Н. Й. М., М. П. М., Б. П. М., А. С. А. и Т. С. А., срещу Заповед № С0А26-РД40-32/19.03.2026г. на кмета на Столична община, изменена със Заповед № СОА26-РД40-42/28.04.2026г. на кмета на Столична община, за отчуждаване на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.615.1850, с площ 1486 кв. м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.1124 (незастроен), с площ 1942 кв.м. по КККР на район „П.", одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на ИД на АГКК.

По делото е изискана и приложена административната преписка . Жалбоподателите застъпват позицията, че оспорената заповед е незаконосъобразна в частта с определеното обезщетение. Навеждат аргумента, че АО не е спазил заложената процедура по определяне на „равностойното парично обезщетение" по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗОС и § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на ЗОС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на предвидените в посочените разпоредби характеристики. В конкретика посочва, че избраните от страна на Столична община аналози не отговарят на законовите изисквания, тъй като не са адекватни както на предназначението на имота и на зоната, в която се намира отпреди регулационния план, с който е предвидено общественото мероприятие, така и не обхващат в пълнота сделките в тази зона/и за предвидения в закона период. Посочва, че определеното обезщетение за имота е ниско и несъответно на пазарната стойност на имота.

В съдебно заседание, жалбоподателите, чрез процесуалния си представител адв. Р., поддържат

жалбата си. Отделно жалбоподателката Т. А. също поддържа жалбата и претендира заплащане на сумата за внесена държавна такса.
В хода на устните състезания, молят съда да отмени Заповед № С0А26-РД40-32/19.03.2026г. на кмета на Столична община, изменена със Заповед № СОА26-РД40-42/28.04.2026г. на кмета на Столична община, в частта относно определения размер на обезщетение, както и да определи обезщетение, отговарящо на пазарната стойност на имота. Претендира възстановяване на направените разноски.

С представена по делото писмена защита от 9.11.2026г. жалбоподателите поддържат изложеното в хода на съдебното производство и потвърждава становището си, че оспорената заповед не е съобразена с чл.21 от ЗОС и не отговаря на критериите на Закона за общинската собственост за равностойно парично обезщетение. Акцентира на оценката на имота , дадена от вещото лице в допълнителната съдебно оценителна експертиза и настоява за определяне на цената по вариант 1.
Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител, юрк. З., оспорва жалбата, като изразява становище за нейната неоснователност. Твърди, че експертната оценка за определяне на равностойното парично обезщетение за ПИ с проектен идентификатор 68134.615.1850, с площ 1486 кв. м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.1124 (незастроен), с площ 1942 кв.м. по КККР на район „П.", одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на ИД на АГКК, е изготвена съгласно изискванията на чл. 22, ал. 5 и следващите от ЗОС, във връзка с § 1 от ДР на ЗОС. Допълва, че в процеса по отчуждаване е съобразено конкретното предназначение на имота, което е имал преди одобряването на ПУП по чл. 21, ал. 1 от ЗОС, а именно: имотът попада в устройствена категория „Тти“ - за транспортна инфраструктура - улици, пътища, летища. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
В съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. З. , счита, че административният орган е издал законосъобразен акт при стриктно спазване на изискванията на ЗОС , излага подробни мотиви в които оспорва твърденията на жалбоподателите . Счита , че взетия за аналог имот предмет на нотариален акт за учредяване на договорна ипотека е неотносима и не следва да бъде взета предвид при определяне на обезщетението по ЗОС. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.
Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:
Жалбата е подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок и при наличието на правен интерес, поради което се явява ДОПУСТИМА. Жалбоподателите се легитимират като собственици на отчуждавания имот с Решение № 999/15.08.2000г. на ОСЗ К. , влязло в сила на 13.11.2000г. , поземления имот , предмет на оспорената заповед е собственост на наследниците на А. А. Д..
От материалите по делото се установява, че производството по отчуждаване на ПИ, е извършено на основание глава III от Закона за общинската собственост (ЗОС), въз основа на влязъл в сила ПУП, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост, за задоволяване на неотложна общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин. Инвеститор на обекта е Столична община. В изпълнение на разпоредбата на чл. 22, ал. 3 от ЗОС, с възлагателно писмо № СОА25- ТД 26-9554/09.07.2025 г., кметът на Столична община е

възложил на оценител, отговарящ на изискванията на Закона за независимите оценители, определянето на равностойно парично обезщетение за подлежащия на отчуждаване имот.
Експертната оценка за определяне на равностойното парично обезщетение за поземлен имот с проектен идентификатор 68134.615.1850, с площ 1486 кв. м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.1124 (незастроен), с площ 1942 кв.м. по КККР на район „П.", одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на ИД на АГКК е изготвена съгласно изискванията на чл. 22, ал. 5 и следващите от ЗОС, във връзка с § 1 от ДР на ЗОС.
В резултат оценителят Д. З. предлага равностойно парично обезщетение за поземлен имот с проектен идентификатор 68134.615.1850, с площ 1486 кв. м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.1124 (незастроен), с площ 1942 кв.м. по КККР на район „П.", одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на ИД на АГКК да е 25 621,35 евро.
В съответствие с разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗОС обявление изх. № СОА26-ВК66-685/27.01.2026 г. е публикувано в два централни и един местен ежедневник. Размерът на равностойното парично обезщетение е определен на 22.12.2025г., тоест не по-рано от три месеца преди издаването на заповедта .
Въз основа на влезлия в сила ПУП и определения от лицензиран оценител размер на равностойно парично обезщетение, на основание чл. 25, ал. 2 от ЗОС е издадена Заповед № С0А26-РД40-32/19.03.2026г. на кмета на Столична община, изменена със Заповед № СОА26-РД40-42/28.04.2026г. на кмета на Столична община.
В хода на съдебното производство е приета съдебно техническа и оценителна експертиза , изготвена от вещото лице С. Б. К..
Видно от заключението на вещото лице, регулационните планове, които са обхващали процесния имот, са както следва: Процесният по делото с проектен идентификатор 68134.615.1850 попада в обхвата на зона Тти - зона за транспортна инфраструктура и в зона СА1 по действащия към момента ОУП на [населено място] и в пета ценова зона по картата на зоните на СО.
Следващия регулационен план е регулационен план на м. [жк], одобрен със Заповед РД-50-09-159а от 13.04.1984 г. (л.192, 193). В кадастралната основа на този план имотът също не е бил нанесен, като терена на процесния имот попада частично в отреждане за улица и частично в отреждане за озеленяване
Следващ регулационен план е регулационен план на м. Източна тангента , одобрен със Заповед № РД-50-09-315 от 14.07.1993 г. на Гл.арх. на С. и потвърдена с Решвние №85 по Протокол 56 от 06.08.2003 г. на СОС(л.190 и 191 по делото). В кадастралната основа на плана към момента на изработването му процесният имот не е бил нанесен, тъй като той не е съществувал като самостоятелен имот.Теренът на имота на жалбоподателите по този план попада частично в УПИ VIII от кв.14 с отреждане за озеленяване и спорт, малка част в терен с отреждане за ж.п.линия, а останалата част, в която попада и процесният по делото ПИ с проектен издентификатор 68134.615.1850 в отреждане за улица.
Тъй като имотът е бил възстановен по реда на ЗСПЗЗ едва с Решение № 999 от 15.08.2000 година (л.143 по делото), то той не е бил нанесен в кадастралната основа на предходните регулационни планове, както и в първоначалния варианат на кадастралната основа на регулационните планове от 2001 г.
Действащият регулационен план за м. м.Триъгълника - Б. шосе е одобрен с решение №122 по Протокол №24 от 30.03.2001 г. на СОС (л.174 - л. 176) и ПУП - И. и ПЗ, одобрени с Решение № 233 от 16.04.2009 г. (л.177 - -л.179) 05.10.2009 г. По този план малка част от източната част от имота на жалбоподателите (която не се отчуждава) попада в част от УПИ I за чисто производство, складове и офиси от кв. 1 А, малка част по западната граница (която не се отчуждава) попада в

УПИ Н-за озеленяване и спорт от кв.25 и останалата част, предмет на отчуждаването попада в отреждане за улична регулация.
С Решение 121 по Протокол №24 от 30.03.2001 г. на СОС (л.174-л. 176) е бил одобрен регулационен план на м, Л. - зона В (л.156 — л. 158 по делото) , изменен с Заповед РД-09-50-1004 от 05.09.2009 г. (л.159-л.160)
Специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на софийски метрополитен“ и И., одобрен с Решение 833 по Протокол 73 от 18.12.2014 на СОС - графичната част на решението е приложена нал. 161 -л. 173 поделото.
Със Заповед РД-18-4 от 09.03.2016 г. е била одобрена кадастралната карта за района. Имот с пл.№ 1224 е нанесен в КККР като ПИ с идентификатор 68134.615.1124.
Процесният по делото имот представлява преобладаващата средна част от ПИ 68134.615.1128, която част попада в отреждане за улица.
Комбинирана скица за имота, изготвена от Г. С. е приложена на л.155 по делото. Видно е, че частта от ПИ 68134.615.1124, представляваща процесния ПИ с проектен идентификатор 68134.615.1850 с площ от 1486 кв.м. попада в отреждане за улици.
Във всички предходни планове процесният по делото ПИ с проектен идентификатор 68134.615.1850 попада в отреждане за транспортна инфраструктура (улица) без предвиждане за застрояване.
По действащ ОУП от 2009 година процесният имот попада в обхвата на урбанизирана територия, като попада в зона Ттн - зона за транспортна инфраструктура и малка част по западната му граница в зона СА1- зона за спорт и в зона за спорт и атракции
По ОУП от 1982 година имотът попада в обхвата на урбанизирана територия, като попада в зона на транспортна инфраструктура и в предвиждане за зелени площи за обществено ползване
Имотът попада в пета ценова зона.
Според вещото лице, равностойното парично обезщетение, определено по реда и условията на чл. 22, ал. 5 и следващите от ЗОС, във връзка с § 1от ДР на ЗОС на оценявания имот с проектен идентификатор 68134.615.1850 с площ от 1486 кв.м. е в размер на 148 600 лева или 75 978 евро.
След постъпило възражение от жалбоподателите и представяне на допълнителни доказателства – копия от нотариални актове , съдът допусна изготвянето на допълнителна съдебно оценителна експертиза.
Според вещото лице след подробен анализ, на приложените допълнително актове се установи, че единият от представените аналози -този под № 9 е аналогът, използван за определяне стойността на имота в основната СТОЕ, който е годен пазарен аналог. Два от аналозите,представени в допълнителните материали - т.7 и.т.8 са за един и същи имот, а,именно -ПЙ 68134.709.31с площ от 1175 .кв.м. Този имот представлява част отУПИ XXVII, отреден за администрация и паркинг, като към момента имотът представлява паркинг и озеленена площ, като за този УПИ няма предвидено застрояване. Тъй като УПИ е създаден по силата на ЧЗРП за кв. 2, одобрен с Решение №85 по протокол 56 от 06.08.2003 г. (преди одобряване на действащия ОУП), последващо изменение и одобряване назастроителен план следва да бъде съобразено със зоната по ОУП, която е Ттн. В тази връзка СТОЕ е приела, че ПИ 68134.709.31 е с аналогични показатели спрямо имота на жалбоподателите. В приложената по делото на л.260 по делото справка от СВ са включени два вписани акта за имота - нотариален акт за договорна ипотека и акт за покупко-продажна между юридически лица. Нотариалния акт, представен в ОСЗ от 21.10.2026 г. и приложен на л.2915 и 2916 по делото според СТОЕ представлява годен аналог и може да бъде използван за определяне на стойността на имота на жалбоподателите по реда на ЗОбС.
В заключението на допълнителната експертиза вещото лице посочва , че по вторият възможен

нотариалният акт (за ипотека) не е приложен, СТОЕ не може със сигурност да се ангажира, че нотариалният акт за ипотеката, описан в т. 7 и описан в справка №1 от приложената на л.260 по делото справка от СВ за ПИ 68134.709.31 се отнася само за недвижимият имот и че няма допълнителни условия по ипотеката, са изчислени два варианта за стойността на имота , а именно:

Вариант 1 - с включени 2-та допълнителни акта, в който вариант стойността на имота на жалбоподателите, представляващ ПИ с проектен идентификатор 68134.615.1850 с площ от 1486 кв.м, предвиден за отчуждаване е в размер на 529 474 лева или 270 716.27 евро.

Вариант 2 - с включен само 1 допълнителен акт, приложен на л.291а и 2916 по делото, в който вариант стойността на имота на жалбоподателите, представляващ ПИ с проектен идентификатор 68134.615.1850 с площ от 1486 кв.м, предвиден за отчуждаване е в размер на 426 822.71 лева или 218 230.98 евро.

При изслушване на заключението и след представяне на копие от нотариален акт за учредяване на договорна ипотека между „Тексим банк“ АД и „Велграф Асет Мениджмънт „АД вещото лице изрази становище , че този имот е годен да бъде взет като аналог и подържа вариант 1 от оценката.

При всички сделки поне една от страните е юридическо лице- т.е. търговец и са сключени в 12-месечния период от възлагането на оценката от административния орган. Имотите предмет на използваните от административния орган сделки отговарят на изискванията на ЗОС и могат да бъдат използвани за пазарни аналози при оценка на имоти , които са без показатели на застрояване по предходен ПУП.

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган - кмет на Столична община, в кръга на правомощията, нормативно предвидени с разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗОбС. Съгласно тази норма отчуждаването на имоти - частна собственост, предназначени за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, се отчуждават със заповед на кмета на общината, в която се посочват основанието за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Спазена е формата по чл. 59, ал. 1 от АПК, като заповедта съдържа необходимите реквизити, а именно нейният издател, адресат, както и фактически и правни основания за издаването ѝ.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които

да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание
Доказана е отчуждителната нужда. Конкретната процедура е съобразена стриктно с изискването на чл.17,ал.5 от КРБ и на ЕКЗПЧОС. Държавата има право да приеме закони свързани с отчуждаването в обществен интерес. Единственото изискване е това да е при стриктно спазване на приетите правила и след предварително съразмерно обезщетение.
Съдът счита , че заповедта е в съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал.1 ЗОС **Отчуждаването на имотите по чл. 21, ал. 1, може да се извърши изцяло, или на етапи - преди започване на строителството от съответния етап. В този смисъл е неоснователно твърдението на жалбоподателите , че е нарушена разпоредбата на чл.21 от ЗОС.**
Съгласно чл. 22, ал. 5 ЗОбС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според чл. 22, ал. 6 ЗОбС конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1. Конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план - чл. 8 ЗУТ.
В § 1, т. 2 от ДР на ЗОбС е дадено определение на понятието пазарни цени на имоти със сходни характеристики - това са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне

на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. В § 1, т. 3, б. "а" се съдържа определение на понятието имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот- това са имоти в една и съща ценова зона с отчуждавания имот - в урбанизираните територии.
От анализа на цитираните разпоредби следва, че за определяне на равностойно парично обезщетение по реда на чл. 22, ал. 5 и § 1, т. 1, 2 и 3 ДР на ЗОбС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики: 1. възмездни сделки , като поне една от страните по тях да е търговец; 2. сделките да се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, т.е. да попадат в една и съща ценова зона; 3. да са сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота; 4. имотът, предмет на сделката, да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на ПУП, по който се прави отчуждаването. Определеният от законодателя метод на пазарните аналози има за цел определяне стойността на имота въз основа на цената на съпоставими обекти по обобщени показатели, отчитайки специфичните особености на конкретния обект. За да е законосъобразна оценката по посочения в закона метод, всички сделки, служили за пазарни аналози, следва да отговарят на горните условия.
Вещите лица по експертизата, възложена от СО и по СТОЕ са се придържали към законовите критерии. Одобрената с оспорената заповед експертна оценка е изготвена въз основа на основните критерии по чл. 22, ал. 5 от ЗОбС. В нея е посочена, че е валидна до шест месеца от изготвянето ѝ т.е до 22.05.2026 г. Целта на закона при принудително отчуждаване на недвижими имоти за общински нужди е собствениците да бъдат компенсирани с "равностойното парично обезщетение". Съдът счита , че приетата в хода на съдебното производство СТОЕ е съобразена с това изискване на закона . Вещото лице е взело реални пазарни аналози и е обосновала изводите си. Съдът отчита и факта, че вещото лице е използвало същите пазарни аналози, като е добавило и още една сделка, отговаряща на условията на ЗОС за пазарен аналог. В отговорите на поставените въпроси, ВЛ А. подробно обяснява какви пазарни аналози е използвала и описва начина по който е достигнала до заключението си за пазарната цена на процесния имот.

Съдът кредитира заключението на съдебно оценителната експертиза и допълнителната оценителна експертиза , като обосновано и компетентно. По делото липсват данни, от които да се направи дори и хипотетичен извод, за заинтересованост на вещото лице от изхода на настоящото производство. Вещото лице е предупредено от съда за наказателната отговорност, която носи по смисъла на чл.291 от НК. Разликата между двете оценки се дължи на разликата на взетите пазарни аналози от двете вещи лица. При аналозите взети от вещото лице , назначено от ответника са включени и сделки за дарение на недвижими имоти в

които е вписан материален интерес в размер на определената данъчна оценка на имота. Съдът приема , че оценката на ВЛ К. отговаря в пълна степен на изискването на чл. 22, ал. 5 ЗОС. Тази оценка отговаря в пълна степен на изискването за равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 от ЗОС.
След анализ на доказателствата съдът счита , че определянето на цената на процесния имот даден във Вариант 1 от допълнителното заключение не следва да се приема от съда поради следното:
В случая е взета предвид цена на сделка по нотариален акт за договорна ипотека. Ипотеката не е учредена за закупуване на имота, а е във връзка с Договор За банков кредит за инвестиционни средства в размер на 581000 лева. От така сключената сделка не става ясно каква част от кредита е стойността на обезпечението и каква част е отпусната при други условия, например срещу залог на движими вещи, за ремонт, за оборотни средства и пр., посочени в отделен договор. Инвестиционният кредит е дългосрочен банков заем, предназначен за развитие на бизнеса, покупка на дълготрайни материални активи (ДМА) или реализиране на корпоративни проекти. За разлика от оборотните кредити, които покриват ежедневни разходи (като заплати и стоки), инвестиционните средства се отпускат целево за надграждане на капацитета на фирмата.
Според съда автоматичното приравняване на размера на кредита, отпуснат за инвестиционни средства, с оценката на недвижимия имот не отговаря на критериите заложени в ЗОС и този аналог е неприложим в настоящото производство.
По изложените доводи съдът приема, че жалбата е основателна по отношение на размера на присъденото обезщетение за имота и са налице основания за изменение на определения от административния орган размер на парично обезщетение. Справедлив размер на паричното обезщетение за процесния имот се явява определения в допълнителната експертиза , а именно 426 822.71 лева или 218 230.98 евро.
Предвид изхода от делото, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото е основателно по см. на чл. 143 ал. 1 от АПК, съобразявайки чл. 4 и чл. 5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България. От приложения договор за правна помощ се установява, че всеки от жалбоподателите е заплатил сумата от 300 евро , представляваща адвокатски хонорар. Заплатената сума за адвокатски хонорар се претендира.. Заплатеното възнаграждение за пред АССГ в размер на 300 евро е под установения минимум в чл. 8, ал. 2, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ, бр. 88 от 2022 г./, поради което съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не следва да

се определи като прекомерно. То съответства на фактическата и правна сложност на производството , което се характеризира със средна степен на фактическа и правна сложност , което да обуслови присъждане на адв.възнаграждение в посочения размер. По делото са приети две експертизи и същото е приключило в разумен процесуален срок

Основателно е и отправеното искане за присъждане на разноски в размер на платената за образуване на настоящото производство държавна такса в размер на 5, 11 евро за всеки жалбоподател.Следва на жалбоподателят М. П. М. да се присъдят разноски за внесения депозит за двете експертизи в общ размер 1000 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27 от ЗОС, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение , 76-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба вх. № СОА26-ГР94-4056/22.05.2026г. от М. А. И., Н. Й. М., М. П. М., Б. П. М., А. С. А. и Т. С. А., Заповед № С0А26-РД40-32/19.03.2026г. на кмета на Столична община, изменена със Заповед № СОА26-РД40-42/28.04.2026г. на кмета на Столична община, за отчуждаване на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.615.1850, с площ 1486 кв. м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.615.1124 (незастроен), с площ 1942 кв.м. по КККР на район „П.", одобрени със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на ИД на АГКК като **УВЕЛИЧАВА** размера на определеното парично обезщетение **от 25 621,35 евро** /ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ХИЛЯДИ ШЕСТОТИНДВАДЕСЕТ И ЕДНО ЕВРО И ТРИДЕСЕТ И ПЕТ ЕВРОЦЕНТА/, **на 218 230.98 евро** /ДВЕСТА И ОСЕМНАДЕСЕТ ХИЛЯДИ ДВЕСТА И ТРИДЕСЕТ ЕВРО И ДЕВЕТДЕСЕТ И ОСЕМ ЕВРОЦЕНТА/.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на М. А. И., Н. Й. М., , Б. П. М., А. С. А. по 305, 11 евро - разноски по делото , на М. П. М. 1305,11 евро и на Т. С. А. 5,11 евро.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране, в съответствие с разпоредбата на чл. 27, ал.6 от Закона за общинската собственост.

Препис от решението да се връчи на страните.